

සිංහල භෝඩිය

මවුබස මිනිසාට උරුම වන ජන්ම දායාදයකි. අපට උරුම මවුබස සිංහල සි. ඒ මවුබසින් කතාබහ කරන අප එම ගබඳ නැතහොත් වෙන ලියා දැක්වීමට යොදා ගන්නා සංකේත, අකුරු හෙවත් අක්ෂර ලෙස සරල ව හැඳින්විය හැකි සි. සිංහල හාජාව ලියා දැක්වීමට අප සතු ව ඉතා විධිමත් අක්ෂර මාලාවක් තිබේ.

බල කියවන මේ සිංහල අකුරු මෙලෙස අද පවතින රවුම මටසිලුපු හැඩය දක්වා වර්ධනය වීමට වසර දහස් ගණනක් පුරා සිදු වූ වෙනස්කම හේතු වී තිබේ. මේ වසර දෙදහසකට පමණ පෙර සිංහල අකුරු වැඩිපුර ම ලං වූයේ ඉරි හැඩිතලවලට මිස රවුම හැඩිතලවලට නොවේ. දිර්ස කාලයක් තිස්සේස් සැඩි පහරට හසු ව ගල්පරවල හැපෙමින්, පෙරලෙමින් ගංගා පතුල දිගේ පහළට ඇදී එන තිරිවානා ගල් කැට රවුම හැඩයකට පත් වී ඇත්තා සේ සිංහල අකුරුවල වටකුරු හැඩයට ද දිගු ඉතිහාසයක් තිබේ. සිංහල 'ක' සහ 'ල' අකුරු දෙක, ඉරි කැලි ස්වරුපයේ සිට වර්තමාන රවුම හැඩයට පත් වී ඇති ආකාරය දෙස බැලු විට ඔබට මේ එක අක්ෂරයක පවා කෙතරම වෙනසක් සිදු වී ඇද්දයි සිතා ගැනීම අපහසු නොවනු ඇත.

+ එ එ ක
ප එ එ එ

අන් අකුරු ද මෙසේ ම ය. ඉදිරියේ දී ඔබට ඉතිරි අක්ෂර පිළිබඳ ව ද මනා වැටහිමක් ලබා ගත හැකි වනු ඇත.

වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ අපේ අතින මේ මුත්තන් විසින් ඉතා වෙනස මහන්සි වී ගලෙහි කොටා මේ සිංහල අකුරු යෙක දී තිබේ. ඔවුන් කෙරෙහි කැතුදානා පෙරදුරි ව ඒවා මැනවින් උගෙන ඉදිරි පරපුරට ද තිළිනා කිරීමට අපින් අදින් කර ගෙනු.

දිගු ඉතිහාසය නිසා ම ලොව වෙනත් සමහර පැරණි භාෂාවල මෙන් සිංහල භාෂාවේ ද ඇති වූ තවත් සුවිශේෂ ලක්ෂණයක් තිබේ. ඒ, කථිත (කථන) හා ලිඛිත වශයෙන් භාෂා ස්වරුප දෙකක් සිංහල භාෂාවේ පැවතීම යි. අප කතාබහ කරන, කරා ව්‍යවහාරය භාෂාවේ කථිත ස්වරුපය යි. ලිඛිමට යොදා ගනු ලබන ලේඛන ව්‍යවහාරය භාෂාවේ ලිඛිත ස්වරුපය යි.

'මං ඉස්කෝලේ යනවා.'

- කථන ව්‍යවහාරය

'මම පාසල් යමි.'

- ලිඛිත ව්‍යවහාරය

ඉහත උදාහරණ දෙක දෙස විමසිලිමන් ව අවධානය යොමු කිරීමෙන් සිංහල භාෂාවේ තිබෙන මේ දෙයාකාර වූ වෙනස හොඳින් පැහැදිලි කර ගත හැකි යි. මේ වෙනස් ස්වරුප හෙවත් රුප දෙක “ද්විරුපතාව” නමින් හඳුන්වයි.

කථිත භාෂා ස්වරුපය සරල යි; ලේසි යි; ඉගෙනීම මගින් භාවිතය පහසු යි.

ලිඛිත භාෂා ස්වරුපය තරමක් සංකීර්ණ යි; විධිමත් අධ්‍යාපනයක් මගින් උගත යුතු යි.

සාහිත්‍ය පොත්පත් රසක් ලියවී තිබෙන්නේ ලිඛිත භාෂා ස්වරුපයෙනි. ලිඛිත භාෂාව හොඳින් භාවිත කිරීමට දැන ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වූවකි.

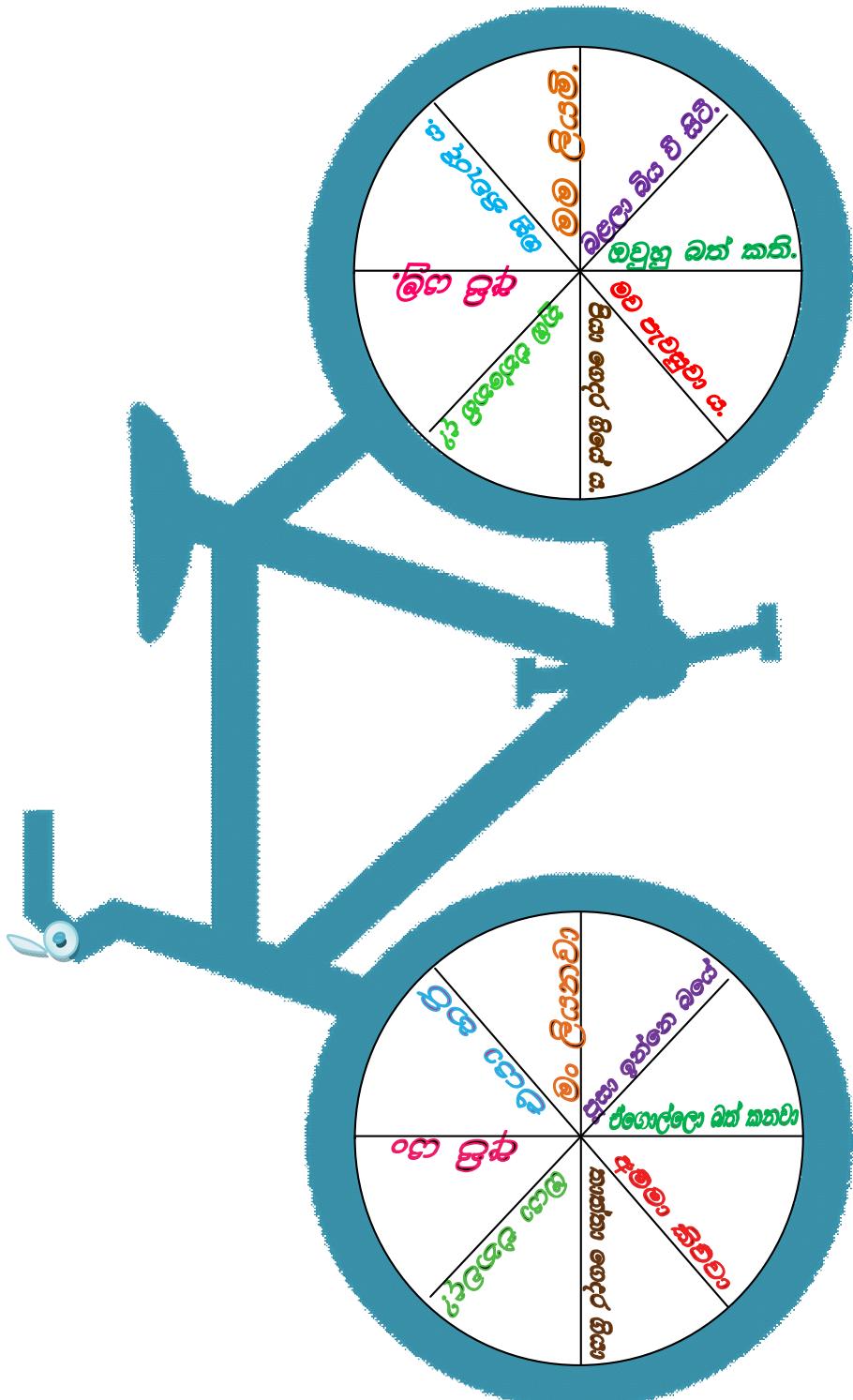
පරපුරෙන් පරපුරට දැනුම පවරා දීමට මූලික ම වාහකය නැතිනම් වාහනය වන්නේ භාෂාව යි. එබැවින් මේ භාෂා ස්වරුප දෙක ම භාෂාවේ පෝෂණයට ඉතා වැදගත් වෙයි. සරල වාහනයක උදාහරණයකින් ම මේ ද්විරුපතා භාෂා ලක්ෂණය සරල ව පැහැදිලි කර ගත හැකි ය.

භාෂා මෙහෙයුම

I. රැස් සංඛ්‍යාන
ඩැස් ප්‍රතිස්ථාපන

භාෂා මෙහෙයුම

නොවුම් බෙදාහැරීම පිනිස ය.

පාපැදියක් සමබර ව පැද යැමට නම් රෝද දෙකෙහි අවශ්‍ය පමණට තුළං පිරි, වයර හා අනෙකත් උපාංග යහපත් අයුරින් පැවතිය යුතු ය. අපේ හාජාව ද ඉදිරියට යක ගැනීමට නම් බස් පාපැදියේ රෝද දෙක සමබර ව පවත්වාගෙන යමින් වෙර යොදා එය පැද යා යුතු ය.

ඔබේ බස් පාපැදියේ රෝද යුගල කළේහ හා ලේඛිත හාජා දැනුම නමැති සූලුගින් හොඳින් පුරවා ගන්න. කැපවීමෙන් ලබා ගත් ඒ දැනුම ඉදිරි පර්පරට ගෙන යන වාහකයා ඔබ බව මැනවීන් සිනේ දරා ගන්න. බස් පාපැදියේ සීනුව නඳ දෙන්නා සේ සිංහල හෝඩිය හා වචන ගබ්ද නගා නිවැරදි ව උච්චාරණය කරන්න.

මබ පැද යා යුතු බස් පාපැදියේ ප්‍රධාන සැකිල්ල බදු සිංහල හාජාවේ අක්ෂර මාලාව දෙස දැන් අවධානය යොමු කළ යුතු සි.

සිංහල හෝඩියේ හෙවත් අක්ෂර මාලාවේ අකුරු සංඛ්‍යාව පිළිබඳ විවිධ අදහස් පවතී. මිශ්‍ර සිංහල හෝඩියේ අකුරු 54ක්. එහෙත් වර්තමාන සිංහල හෝඩියේ හාවිත වන අක්ෂර සංඛ්‍යාව 60ක් ලෙස දැක්වීය හැකි ය. මෙහි දක්වා ඇත්තේ එම නුතන අක්ෂර මාලාව සි.

මෙම අක්ෂර මාලාවේ මුළුන් ම සඳහන් වන වෙනත් අකුරක උපකාරයක් නොමැති ව තනි ව ගබ්ද කළ හැකි අකුරු 18ක් තිබේ. එවා ස්වර නම් වේ. පහත සටහනේ රෝස් පැහැයෙන් මුළුන් ම දක්වා ඇත්තේ ඒ තනි ව ම ගබ්ද නැගිය හැකි කරම් ප්‍රාණයක් තිබෙන ප්‍රාණාක්ෂර හෙවත් ස්වර අක්ෂර ([සෞරකුරු](#)) ය. ඉතිරි සියලු අකුරු [ව්‍යක්ෂ්ජනන අක්ෂර](#) සි. 'ක් . . . ම. . .' යනාදි ආකාරයට හල් අකුරු වශයෙන් පවතින එම අකුරු උච්චාරණය කිරීමට ස්වර අකුරු එකතු කර ගැනීම අවශ්‍ය වේ. එමගින් මේ ව්‍යක්ෂ්ජනන අක්ෂර උච්චාරණය පහසු වෙයි.

නුතන සිංහල තොටීය

අ	ආ	ඇ	ඈ	ඉ	ඊ
උ	ඌ	සා	ස්සා	පා	ප්පා
එ	ඒ	එළ	එං	එඩ	එංඩ
(අ)°	(අ):				

ක්	ඩ්	ග්	ක්ස්	ඩ්බ්	ග්ර්
ව්	ජ්	ජ්	ක්ඩ්බ්	ක්ක්ද්	ජ්ර්
ථ්	ය්	ධ්	ස්ස්	ණ්ඩ්	ධ්ඩ්
ත්	ද්	ද්	ඩ්ඩ්	න්	ද්ද්
ජ්	ඒ	ඒ	ඡ්ඩ්බ්	ම්	ඡ්ඩ්බ්
ය්	ර්	ල්	ව්		
ශ්	ෂ්	ස්	හ්	ල්ල්	ග්ග්

ලියා දැක්වීමේ පහසුව සඳහා බොහෝ අවස්ථාවල තොටීය තුළ මේ ව්‍යක්ෂ්තන හෙවත් **ගානුක්ෂරවල** හල් ස්වරුපය ඉවත් කොට ලියා තිබෙනු දැකිය හැකි ය. එහෙත් ඉහත දක්වා ඇත්තේ, තනි ව උච්චාරණය කිරීම අපහසු ව්‍යක්ෂ්තනවල සැබැඳු ස්වරුපය යි.

හාටිතයේ හා පාඩම් කර ගැනීමේ පහසුව සඳහා මේ ව්‍යක්ෂ්පනාක්ෂරවලට 'අ' ස්වරය එකතු කර හෙවත් ආරැසි කර පහත දැක්වෙන පරිදි උච්චාරණය කිරීමට ඔබට පිළිවන. 'අ' ස්වරය එක් වූ විට ව්‍යක්ෂ්පනා අක්ෂරයෙහි තිබූ හල් ලකුණ (^ / ~) ඉවත් වන්නේ ය.

උදා :- ක් + අ > ක

ම් + අ > ඡ

මෙම අක්ෂර මාලාවේ සඳහන් සමඟ අකුරු අද හාටිතයේ දක්නට නැත. සි, සිය (ඉලු, ඉලු ගබිද) යනු අද හාටිත නොවන අකුරු දෙක සි. එහෙත් මෙම අකුරු සහිත ව ලියු වවන සිංහල හාජාවේ (වදන් කට් පොත වැනි සිංහල පොත්වල) යෙදී තිබෙන බැවින් මෙම අකුරු යුගලය හෝඩියෙන් ඉවත් කළ හොත් පොත්පත් කියවීමට හා නැවත පල කරවීමට නොහැකි වනු ඇත. එබැවින් අද ව්‍යවහාර නොකළත් ඒ අකුරු සාම්ප්‍රදායික ව හෝඩියේ දක්වා ඇත.

ඉහත අක්ෂර මාලාවේ කහ පැහැති පසුවීමේ දක්වා ඇත්තේ වැඩි ගක්තියක් නැතිනම් මහා ප්‍රාණයක් දනවමින් කියවිය යුතු අකුරු 10කි. ඒවා මහාප්‍රාණ අක්ෂර නම් වේ.

ඩ, ස්, ජ්, කඩ, ය්, බ්, එ, ඔ, එ්, හ්

හල් ස්වරුපයෙන් ඇති මේ මහාප්‍රාණ අක්ෂර 'අ' ස්වරය එකතු කර උච්චාරණය පහසු කර ගත නැකි ය. ඒ මෙපරිදි ය.

ඩ + අ > ද ස් + අ > ස ජ් + අ > ජ කඩ + අ > කඩ

ය් + අ > ය බ් + අ > බ් එ + අ > එ ඔ + අ > ඔ

එ් + අ > එ හ් + අ > හ

මෙම හෝඩියේ සඳහන් ග් ජ් ඩ ඕ එ ඔ යන සක්සේක අකුරු (අර්ධානුනාසික) පහ සහ ර් අක්ෂරය පෙර පැවති මිගු සිංහල හෝඩියේ දක්නට නොවේ ය. එහි පැවතියේ අක්ෂර 54කි. එම මිගු සිංහල හෝඩියට ඉහත අකුරු හය ඇතුළත් කර එසේ ම එම මිගු සිංහල හෝඩියේ අවසාන අකුරු දෙක වූ (අ) (ඇ) අක්ෂර දෙක ස්වර අක්ෂරවලට පසු ව සහ ව්‍යක්ෂ්පනා අක්ෂරවලට මුළුන් තබමින් මේ තුළන සිංහල හෝඩිය හෙවත් වර්ණ මාලාව සකස් කර තිබේ. එය අක්ෂර 60කින් යුතු ය.

ව්‍යක්ෂ්පනා අක්ෂරයකට ස්වරයක් එක් වූ
විට කිසි ද පිළ්ලමක් එකතු නොවේ, තිබෙන
පිළ්ලම ද ඉවත් වන එක ම අවස්ථාව මේ
'අ' ස්වරය එකතු වන අවස්ථාව පමණි.
එය හොඳින් මතක තබා ගන්න.

ඉහතින් දැක්වූ පරිදි ව්‍යුද්ධීතන අක්ෂර තනි ව ගබඳ කිරීම අපහසු නිසා ඒවාට ස්වර අකුරු එකතු කර හෙවත් ආරුණිකර උච්චාරණය කෙරේ. එම එකතු කරන ස්වර වෙනුවට හාවිත කරන සංකේත, පිල්ලම් ලෙස හැඳින්වේ. පිල්ලමක් හාවිත නොවන එක ම ස්වරය අ බව මිට ඉහත දැක්වූයෙහි ය. වර්තමානයේ සුලබ ව හාවිත වන පිල්ලම් හැඳින ගනිමු.

එසේ ම ව්‍යුද්ධීතන අක්ෂරවලට ස්වරාරුඩ් වූ විට ස්වර නියෝගනය කරමින් එකතු වන පිල්ලම්, අකුරුවල ස්වහාවය අනුව යම් වෙනස්කම් දක්වන බව හාජා හාවිතයේ දී අවබෝධ වේ. උදාහරණ මගින් එය කවදුරටත් තහවුරු කර ගත හැකි ය.

පිලි	පිල්ලමෙහි නම	එකතු වන ස්වර අකුර	ස්වරාරුඩ් ව්‍යුද්ධීතනාක්ෂර
ං	අශපිල්ල	ං	කා, මා
ඇ	අශපිල්ල/ ඇදය	ඇ	කැ, මැ ර
ඇ	දිග අශපිල්ල/ දිග ඇදය	ඇ	කැ, මැ ර්
ං	ඉස්පිල්ල	ං	කි, මි
ඇ	දිග ඉස්පිල්ල	ඇ	කි, මි
ළ / එ	පාපිල්ල	ළ	කු, මු, රු, එ
ළ / එ	දිග පාපිල්ල	ළ	කු, මු, රු, එළ
ං	ගැටය සහිත අශපිල්ල	ං	කං, මං
ංං	ගැටය සහිත අශපිල්ල දෙක	ංං	කංං, මංං
ං	කොම්බුව	ං	කේ, මේ
ං / ර	කොම්බුව හා හල් ලකුණ	ං	කේ, මේ
ංම	කොම්බු දෙක	ංම	කොශ, මොශ
ං-ං	කොම්බුව හා අශපිල්ල	ං	කො, මො
ං-ං'	කොම්බුව හා හල් ලකුණ සහිත අශපිල්ල	ං	කොශ, මොශ
ං-ං'	කොම්බුව හා ගයනුකිත්ත	ං	කොශ, මොශ

ං / එ

හල් ලකුණ ව්‍යුද්ධීතනාක්ෂරවල ස්වහාවය

නිසාත් හල් ලකුණෙන් ස්වරයක් සංකේත නොවන නිසාත් එය පිල්ලමක් ලෙස නොසැලකුව ද වර්තමානයේ හල්පිල්ල ව්‍යුද්ධීත්තා යෙදෙනු දැකිය හැකි ය.

අකාරාදී පිළිවෙළ

අ, ආ, ඇ, ඇ, . . . ක්, ම්, යනාදී වගයෙන් හෝඩියේ අකුරු යෙදෙන පිළිවෙළට වවන ගැලපීම අකාරාදී පිළිවෙළ යි. ගබාද කොළ, විශ්ව කොළ, ජන්ද ලැයිස්තු ආදිය සකස් කිරීම වැනි පිළිවෙළකට විධිමත් ව කළ යුතු කාර්යයක දී මේ අකාරාදී පිළිවෙළ අතිශයින් වැදගත් වේයි.

අකාරාදී පිළිවෙළට වවන ගැලපීමට නම් හෝඩියේ වවන යෙදෙන අනුපිළිවෙළ ගැන මනා දැනුමක් තිබිය යුතු ම බව ඔබට මේ වන විට වැටහි ඇතුවා නිසැක ය.

නිදසුනක් මගින් මේ පිළිවෙළ ද පැහැදිලි කර ගනිමු. පවුලක සමාජිකයන් වයසේ පිළිවෙළ අනුව පෙළගැස්විය හැකි එක් අවස්ථාවක් සහ එම පිරිස ම අකාරාදී පිළිවෙළට යෙදෙන අන්දම පිරික්සන්න.

වයසේ අනුපිළිවෙළට

අකාරාදී පිළිවෙළට

සීයා

අක්කා

ආච්චි

අම්මා

තාත්තා

අයියා

අම්මා

ආච්චි

අක්කා

තාත්තා

අයියා

නංගි

නංගි

මල්ලි

මල්ලි

සීයා

ඉහත විවිධ වර්ණවලින් ලියා ඇති අම්මා, තාත්තා වැනි වවන කිහිපය සැදි ඇති අයුරු බලන්න. ඒ වවනවල තනි ව ම යෙදී ඇති ස්වර අකුරු සහ ස්වර අකුරුවල උපකාරය ඇති ව පිළ්ලම් සහිත ව යෙදී ඇති අකුරු පිළිබඳ ව දැන් අපි විමසා බලමු.

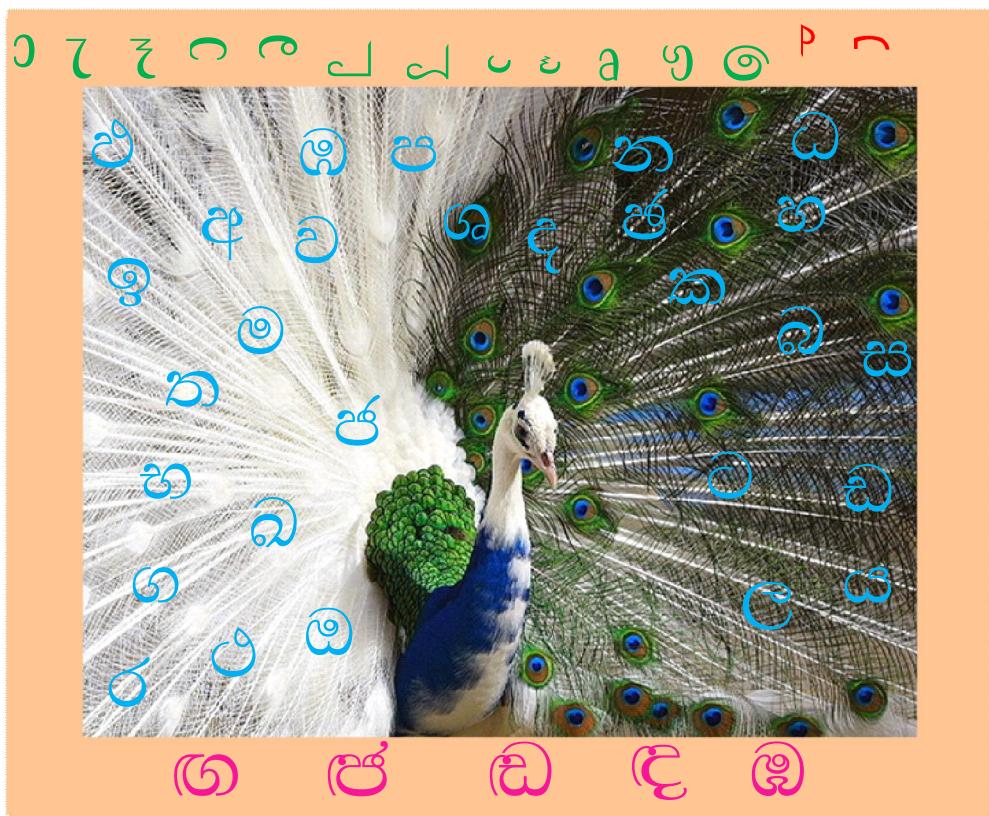
අක්කා	= අ + ක් + ක් + අ	= අක්කා
අම්මා	= අ + ම + ම + අ	= අම්මා
අයියා	= අ + ය් + ඉ + ය් + අ	= අයියා
ආච්චි	= අ + වි + වි + ඉ	= ආච්චි
තාත්තා	= ත් + අ + ත් + ත් + අ	= තාත්තා
නංගි	= න් + අ + ම + ග් + ඉ	= නංගි
මල්ලි	= ම + අ + ල් + ල් + ඉ	= මල්ලි
සීයා	= ස් + ර් + ය් + අ	= සීයා

ඉහත පවුලේ සාමාජිකයන්ගෙන් සැදුණු උදාහරණය දෙස බැලීමේ දී ඔබට මින් පෙර උගත් පරිදි ස්වර හා ව්‍යක්තිනා අකුරු වෙන වෙන ම යෙදීමත් ඒවා එකතු වී හෙවත් ස්වරාරුණි වී වවතවල යෙදෙන විලාසය පිළිබඳ වත් පැහැදිලි අවබෝධයක් ලැබෙනු ඇතේ. එසේ ම එම එකතු වන ස්වර, සංකේතවත් කරන පිළි පිළිබඳ ව ද වැටහිමක් එමගින් ලැබෙනු ඇතේ. එමෙන් ම අකාරාදී පිළිවෙළ ගැන ද මේ සමග ම විමසා බැලීමට පිළිවන.

අකාරාදී පිළිවෙළ සැලකීමේ දී වවන කිහිපයක මූලින් ම යෙදෙන අකුර එක ම නම් එහි ඇල පිළි, පා පිළි ආදිය නියෝජනය කරන ස්වර අකුරේ අනුපිළිවෙළ විමසා හැකි ය. ඒවාත් සමාන වූ විට දෙවනි අකුර, පිළිබඳ ව විමසා බලමු. රට එක් ව ඇති ස්වර ආදිය හෝ බිජෝ යේ යෙදී ඇති පිළිවෙළට වවන පෙළගැස්විය හැකි ය.

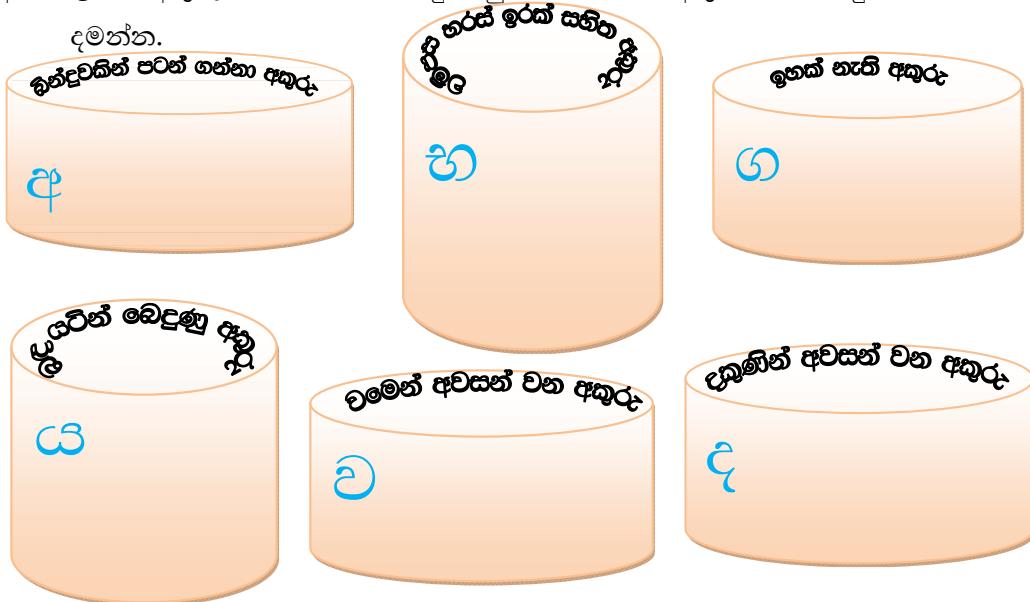
කුසලතා වර්ධනයට:

1. හෝඩිය කටපාඩම් කර අනුමිලිවෙළට මතකයෙන් ලියා දක්වන්න.
2. ක ව ත ප සහ ග ජ ඩ බ යන අකුරුවල මහාප්‍රාණ අක්ෂර පිළිවෙළින් ලියන්න.
3. එසේ ම 'කවටතප' හා 'ගේඩිබ්' වචන මතක තබා ගෙන ඒ අනුසාරයෙන් ව්‍යක්ද්‍යතාක්ෂර යෙදෙන පිළිවෙළ ලිඛිමට පූහුණු වන්න.
4. පහත රුප සටහන අධ්‍යයනය කර ඒ ඇසුරින් අසා ඇති ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න.

2. රුප සටහන

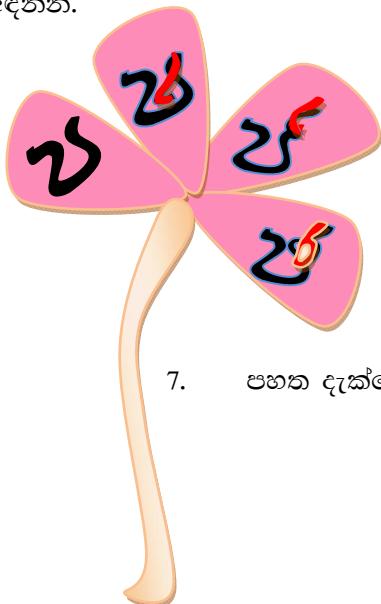
- (අ) උච්ච අකුරු තෝරා පහත බඳුන් පුරවන්න. එක් අකුරක් එක බඳුනකට පමණක් දෙනු ලබන සංස්කීර්ණ පිළිබඳ ප්‍රතිඵලියක් පෙන්න.

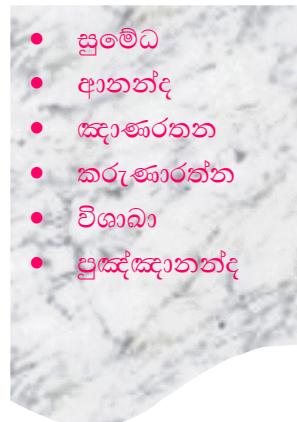
- (ආ) 2 රුපසටහනේ රාමුව කොටසේ ඉහළින් සඳහන් පිළ්ලම් සහ හල් ලකුණු හාච්ච කර එළවුල වර්ග 10ක නම් ලියන්න.
- (ඇ) ඒ ක්‍රමයට ම මැල්ලමට ගන්නා පලා වර්ග හයක නම් ලියන්න.
- (ඈ) මොනර රාමුවේ පහත තීරුවේ ඇති අක්ෂර පහත කියන නම් තුනක් සඳහන් කොට එම අකුරු යෙදී ඇති වචන 15ක් ලියා දක්වන්න. ('ඡ' යෙදෙන වචන හාච්චයේ ඉතා අඩු නිසා එක වචනයක් බැඟින් ලිවීම සැහේ.)
5. පහත වලාකුල රුපයේ ඇතුළත් අක්ෂර හා අක්ෂර කොටස් පිළිබඳ ඔබේ ගුරුහවතාගේ මග පෙන්වීම ලබා ගනීමින් අධ්‍යයනයක යෙදන්න.

6. පහත 3 රුප සටහනේ 'ප' අකුරෙහි මූලික ස්වරුපයට සමාන ස්වරුප ඇති විවිධ ගබඩවලින් යුත් අකුරු නිරමාණය වී ඇති අයුරු විමසා බලන්න. ඒවා ගබඩ තාක්‍රියාවන්න. එවැනි සමානත්වයක් දක්වන අකුරු, පාට හාවිත කරමින් නිරමාණයිලි ව අදින්න.

7. පහත දැක්වෙන වචන අකාරාදී පිළිවෙළට පෙළගස්වන්න.

3. රුප සටහන

- 8 ඔබ ඉගෙන ගන්නා විෂයයන්හි නම අකාරාදී පිළිවෙළට ලියන්න.
- 9 පහත දැක්වෙන්නේ 'නම් පොත' හෙවත් විහාර අස්න නමැති කෘතියෙහි මූලින් ම යේදී ඇති වචන කිහිපයකි. ඒවා ගොනු අනුව අකාරාදී පිළිවෙළට ලියන්න.

I ගොනුව

Éසගම
Éමාදන්වල
Éමොරපාය
Éනියමිගම්පායස්ථානය
Éජරම
Éබමිපනේ
Éඅලුත් තුවර

II ගොනුව

Éපස්ගම
Éවිල්වල
Éදිමුල
Éවල්වාසගොඩ
Éමැදිලිය
Éකාරියගම
Éපරණ තුවර

III ගොනුව

Éඅරත්තන
Éකඩදාර
Éපුසුල්පිටිය
Éසැලව
Éදික්පිටිය
Éදඩිගමුව
Éමාවෙල